

Sygn. akt IV KK 294/16

POSTANOWIENIE

Dnia 30 września 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziół

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 30 września 2016 r.

sprawy Z. H.

skazanej z art. 284 § 1 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanej
od wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 1 kwietnia 2016 r., sygn. akt VII Ka (...)

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w S.

z dnia 1 grudnia 2015 r., sygn. akt III K (...)

**oddala kasację jako oczywiście bezzasadną, a kosztami
sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża skazaną.**

UZASADNIENIE

Kasacja obrońcy skazanej Z. H. jest oczywiście bezzasadna, w rozumieniu art. 535 § 3 k.p.k.

Przed wykazaniem powodów takiej oceny, należy zauważyć, iż rodzaj orzeczonej wobec Z. H. prawomocnie kary spowodował, że mają wobec wniesionej przez jej obrońcę kasacji zastosowanie ustawowe ograniczenia, wskazane w przepisach § 2 w zw. z § 4 pkt. 1 art. 523 k.p.k.

Oznacza to, że mogła ona być wniesiona przez obrońcę skazanej tylko z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k.

W rezultacie właśnie w kontekście tych ograniczeń należało rozważyć zarzuty kasacji.

Czyniąc to, stwierdzić należy, iż sformułowany w kasacji zarzut zaistnienia *in concreto* bezwzględnej przyczyny odwoławczej, wskazanej w art. 439 § 1 pkt 5 k.p.k., poprzez uznanie przez Sąd Okręgowy w K. za oczywistą omyłkę pisarską orzeczenia wobec Z. H. środka karnego nieznanego ustawie w postaci obowiązku naprawienia szkody, na podstawie art. 46 § 1 k.k., podczas gdy w dacie wyrokowania przez Sąd Rejonowy w S. środek ten nie był zaliczany do środków karnych, lecz do środków kompensacyjnych, jest całkowicie chybiony. Sąd I instancji orzekł bowiem na mocy w/w przepisu obowiązek naprawienia szkody błędnie określając jedynie, iż jest to środek karny zamiast prawidłowo środek kompensacyjny. Trafnie wskazano w zaskarżonym wyroku Sądu Okręgowego w K., że nie budzi wątpliwości fakt, iż Sąd *meriti* orzekając obowiązek „naprawienia szkody” miał na myśli przepis art. 46 § 1 k.k., albowiem to ten przepis określa obowiązek naprawienia szkody. Sformułowanie o środku karnym, zamiast o środku kompensacyjnym, należy więc uznać za omyłkę pisarską nie zaś za orzeczenie środka karnego nieznanego ustawie w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 5 k.p.k.

Kierując się powyższym Sąd Najwyższy rozstrzygnął jak w postanowieniu.